

גיד הנשה פרק שביעי חולין

עין משפט
נר מצוה

(1) צוריק ווערן ערשט געטראפן

(1) וברוך ובראשית יתא
 רב דאזי מיהו בשאלות
 גרשה ישלם פס' ביד
 יתא רב אחא בריה דרב
 זאמר ליה רב אחא
 בריה דרב לריבא וכו'
 (2) פסחים עו. לקמן
 קיב. קיב. (3) שליל ט'
 (4) בשאלות ש' איתא
 חמס מניה, (5) פין ברין
 מתאנא ש' ביאר דברי
 ש"י ויהי (6) כסא' כנגד,
 וישע תופ' לקמן ט'
 דיה איתו.

גליון הש"ס

ס' וזה אשר איש
גיל דף סד ע"ב גרסי
הם מותרות חום' וזה
בהל' סוף הדפוס' ולא
אפשר לכתוב אסור. ולא
ישי' להפין הא' כשר הכח
א' ואשר רק החלב קבל
ועם כשר ואשר החלב
הוא בטומ' ואסור ללאכול
הוא חזר שאלו ג' יבי
החלב ואשר גמר בישי'
שלא החלב לזון ממיל'
היה מותר דא' הכשר לא
אשר כלל וזה שייך לאפשר
בטומ' אסור:

הגהות הב"ח

(א) נב' דא'סורא וליבא
קפילא: (ב) שם רב אחא
בר רב שרי כל"ל ותיבת אשי
מחק: (ג) תיב' ד"ה וכהל
כ"ר הכהל עצמו שנהלב
שננומית:

ལྷན་པུན་

שולציניר (שולציניר).
לכבוד בחומץ ובתבלינים.
וונדרייל-א. שמרים,
ושקע.

מוסף רשמי

[illegible]

ואמור רבנן בששים. בפרק בתרא דמסכת ע"ו (דף סט.) פסקין להבא כל איסורין שבתיה (בששים) בין בשר חלב ויין שאר איסורין בששים: מין בשאינו מינו. שהאדם יכול להבחין עטמו שניסם של היתר שיכול בן ברת לטעמו כגון תרומה וחולין: בטעמה. יעטימון כהן אם אס

תורה ונחמה טעם בחזיון יצחק
התבטל שאלו הורס: דאישורא. יאן
בשר בחזל שאלן בר ברת יבול
לעמנו שמכין אקפילא: ומין במינו.
בין היסורא ויבין לאישורא לילכא
לכחין טעמו: א' נמי מין בשאינו
מינו דאישורא וליכא קפילא. עובד

כוכבים ליעטעמיה משערין גשמים
מאי דעפיך. דאסרת ליה אי משום
דשמאל דלחזר כ"ו וזה רותם קינד
דהא שרי דהא דשרת שמאלא קולף
ואוכל: כנש. בחומץ ותכלין וכנש
צקן חיסור והיתר יחד. שולני"ר
בלע": צשן מעערין. האיסור
גשמים מעערין אותו שיהא ז' אחד
גשמים ברוטב וקיפא ובחמישה
ובקדרה: קיפא. פונדיר"א דק דק
של צמר ותכלין המתאסף בשולי
קדרה: אינמי דבלעס קדרה. אס

החיותו כשנפגש עם קורס שנחמטס ואכן משעריין אותו לחסר שנחמטס לנחות שנפל עם ואין אומדים שפגש אומדים כמה נבעה קדרה מן ההימור לפי שנחמטס עם היה הימור הדבר ונחמטס נבעתה הקדרה אבל הקדרה עממה ללא משעריין. וסיון להפליגו ליעני ואסורסו להאוריסמה

הוא אוליטן לחומרה ולא משערין
 בקדרה¹³ ועיקר הדבר כמות שהוא
 בא למעט משערין ולא משערין
 כמאי דכלה קדרה מן הדימר לפי
 שאף מן הדימר נבלע ומתעט
 כמותו הדיה ודלמתי לקמן (פ. תס.
 אטו דימר נבלע לדימר לא כלל:

ידיה משערין דאי
ידעין אלא מעתה
א יאמר כיון דאמר
ב משרשיא וכל
ג כחתיכה דנבלה:
ד כיצה מן המוני:
ה בר אבן לאבי
והא אמרי אינשי כי
ז הכא במאי עסקין
ח כרצת

ואין גיד מן הפנין. דענען שיש דאסער נבד מנייה אלץ כהל הויל
ומיין הייר הוא אלף נחבשל עס דער מאסער. צו צעסן לצהד
דענען ציגס. ציגס אלף טעם טעמל: ופול טעמל אפער. שרי דער
צו טעם וואו אלף נתן טעם צבשר לפי שמועט יריה: צידידי
דענען שריה צידידי צעס שיש כמותו: אלף צבשר דענען מנייה.
אין וואסער צידידי צעס מנייה טעם טעמל וז דאס מאי דאס
קעקן לאו צידידי הוא ומשדל צידידי לזכר: אלף מעס. וואיל
צידידי מאסערין הא איבעל מנייה שדך כל פועמל נחבשל דא
לאו היי אפער ציעט שיש כמותו כולו וידין דאסער נחבשל נפל
דענען אפער אלף יאסר: יאן דאסר צו יאסר כו. מפני שצתיה נפל
נאכער עס אלף נטעמל ומשמונה דאסער צו טעם מיד נאכער ומא
שיי רבן כחמיה איסור שריה נעולס אפער דאסער כחמיה (אין)
בזמן שמיירו כו: למימרא דיוכבד טעמל. כי נחבשל נבד אפער:

אז היה אסר קדירה אחרת כיון דחלץ שחוטה דרנאן ועוד נראה לפרש
לדקדוקא ולא אסר אלא משום חלב הכנס בגומות שחבוטו וא"כ נפל
ה: **נפל** הקדירה אחרת אי יאסור. הא לא פריך הוא גופיה לא ליתסר
ה לדיכא בינה עמאה דלא אסרה בדאמרי אינשי דמיא עבלתא הוא:
בבית

[illegible]

ואמור רבנן בששים
 אדרתרא בטעמא ד-
 במינו דליכא למיקם
 בשאינו מינו דאישות
 בששים הנהו אטמיה
 גלותא בגדיא נשיא
 רב (ג) אישי שרי את
 אישי אמר להו אבא ש-
 לרבינא מאי דעתך
 הרי הוא כרותה כב-
 יהואמר שמואל לא
 אבל נצלה בה קולך
 וכו' (ד)

וכיה מאי ברוחה
והא מרקאמר כבוש
דרותה דצלי אמר
יכשון משערין
ובחתיכות ובקדרה

עצמה ואיבא דאמר
אמר רבי אבהו אמר
שבתורה משערין ב
אמר ליה רבי אבא לא
ותכלין דאפילו באלף
חכמים דאין גותן מלך
והפליג אמר רבי יוחנן

קריעה וא"ת ומה טעם החל עמנו
אסור והלא כל החלל הנוטף לחורו
נמות: נפלט לחור ומתפשט ופלט
נשוא לכל החמיות כדאמר דמשערין
ונוליה ופיך נמי לאז מעתה נפל
וקדירה אחת לאז יאסור משמע
שיטעא אלא שיהא כולו כמו שאפרש

משערין פשיטא יד
במה דנפק מיניה מנ
נפל לקדרה אחרת
רב יצחק בריה ו
עצמו אסור בשויה
ביצה בששים ואין
אמר ליה רב איי
למומר דיהבה טעמא
מא דביעי בעלמא

אחי למיכל קודם גמר לנישואי אחי החס שדרך הדס ללכת על ידי
למיכלה וליילי ולכן צוהו הכ להוציא דמו של הדס לבסוף פירש כל הדס
למיכלה וטעם ולכן אצל הכה הכה נמי כל הגס מ"מ נשאר וזה
נקודה אלא שמתבטל ואי שרא לבסוף אחי למיכליה קודם:
עצמו אומר. כי ספרים גדרים אסור היכל ללא קרעיה
ובשליה בזה בשר וא"כ כי בשלי לוי גמי מחדש לישראל
טעם בשר הכהל ואי שנחלם שגנומות וי"ל מזהו לישראל
קמח דרב ב' כל הכשר (למקד דף קט): לחמ לא קרש אינו עובר
עליו ומותר לכן צריך להעמיד שנתבטל על הכשרה):
אלא מעתה ע"פ א"ר אחרת א"א אומר. דמיני דבוליה
משערין א"כ ופיך בוליה אצל אי במה דנקי מנייה
דמשערין א"כ לחומר קודם אחרת ללא נפיק בוליה וא"כ ולכא
נפלא דבוליה משערין דמשפא לא אי נפיק בוליה וכלא נפלא
הדרכה אחרת איסור מוסר דלמא לא נפיק בוליה וי"ל דזה פשוט לו
דלמא נפיק בוליה משערין דמשפא לא אי נפיק בוליה וא"כ ולכא

אין ספק בדבר וידוע היה להם אם יואל כולו או מנקטו ועוד דמסק
אלא מעתה קאי אהא דאמר וכול מן המנין אלמא לא חשבינן ליה חתמ
קדירה אחת לא יאסור דכל מה שסופו לנצח מן המלך יא' בקדירה ראש
דפי' לעיל: **ב' צ"ה** במ' וה"ה בשאר יאסורין וביניה אלטרך ליה מה

[מ"י פט"ו מכלות
 ואכלות אסורות ה' כט]:
 וכן ב' מ"י פט"ו מהל'
 מאכלות אסורות ה'
 סמג לארץ קנה טו"ש
 י"ד ס' נח סעי' א':
 [מ"י פט"ו מהל'
 אכלות אסורות הלכה ו']
 ה' ל' סמג לארץ קנה
 וט"ש י"ד ס' נח סעי' א'
 [וכי' נח סעי' א']:

[illegible]

ק' ה מ"י שם הלי"ח פמג
 שם טושי"ע וי"ד ס"י ק
 סעיף ב:
 ק' ט מ"י שם הלי"ח
 ועין בהשגות ובכ"מ
 מג לארץ קמא טושי"ע
 וי"ד ס"י א סעיף א וס"י אה

פ"ח:
 ו' י מ"י שם הלי"ט סמג
 שם טושי"ע יו"ד ס"י
 ח סעף: וס"י פו ס"ה:
 י' ב מ"י פ"ט שם הלי"ג
 סמג שם טושי"ע יו"ד
 ס"י ז סעף א:
 י"ז ל מ"י שם טושי"ע שם
 וס"י לח סעף ד:
 י"ח מ מ"י שם טושי"ע

שיטה מקובצת

אין בהיתר ס' אומרין
מה בלעה קדרה: (כ) ולא
שעיקר בקדרה עצמה
שעיקר הדבר כמות שהוא
א לאמינו משערין ליה
לא משערין לא בקדרה
לא במאי בדלעה קדרה:
(ל) אלא אסורין שבתורה
בד' גדל הגשה דכבש
לפת הוא) גרשם על דבור
ה: (ז) אן במאי דנק
גיה אן צורין שיהא
היתר ששים אלא במה
ופלט זה: (ס) שהלך כל
עצמו בחבשיל דאי לאו
כ: (ו) עד שלא נצטמק
שבתנהו הקטרת:

רבינו גרשום

אמר שסגול מלות ה'
אור כרוחם. כלומר ובלע
ידיך שגול דגד מחמה
מלח: וכי כותב מא
לומר ולא כרוח זגל:
שכן מסתריז כל כלומר
שמן משקין בשמים:
אימא דאמיז בקריה
צמח. כלומר שהקדים
השמן עולה למין שמים:
כל אימורי שבורה רואן
תחתן אכל בצל וקפלטו
הזין טעם עד שיש אכל
עם משקין אל יחב
צמח משין אור נתן [עסמ]
אימורא כגון חתכה של
כילה ובעד דר [עסמ] אור
נשמה: וכן רואה בפרוח
הוא רואה בה אפרוח
הוא כנכלה שמשלש על
שערין: טהור: בדידה
צמח: כלומר כחל
תחבשל עד הביש: אכל